

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judecători – Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-i pe

Moraru Teodor Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în Xxxxx;

Slobodean Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.05.2019 - 05.05.2020;

2. Instanța de apel : 01.06.2020 - 26.01.2021;

3. Instanța de recurs ordinar : 30.03.2021 - 22.06.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 05 mai 2020, a fost achitat Slobodean Vitalie în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost achitat și Moraru Teodor în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

S-au respins cererile inculpaților Moraru Teodor și Slobodean Vitalie privind anularea ordinului nr.450 din 11.09.2019 a Șefului interimar al IGP Balan Gheorghe privind suspendarea, în baza art.76 lit.g) al Codului muncii, din funcția publică cu statut special a inspectorilor Moraru Teodor și Slobodean Vitalie, ca fiind inadmisibile.

S-au trecut în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 4 200 (patru mii două sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, prin rechizitoriu, Moraru Teodor se învinuiește în aceea că el, activând în calitate de șef de post al sectorului de poliție nr.1 Holercani din cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari, fiind potrivit prevederilor art.31 alin.(3) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului,

inclusiv prevederilor art.123 alin. (2) Cod penal, persoană publică și anume: funcționar public cu statut special, în perioada de timp de la 15.04.2018 până la 15.05.2018, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, voalând incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, în cadrul examinării materialului nr. 480 înregistrat în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni al IP Dubăsari la data de 8 mai 2018, cunoscând cu certitudine că plângerea cet.Soltan Ștefan nu a fost înregistrată conform legislației în vigoare, a efectuat înscrieri false în actul de sesizare nominalizat din numele lui Soltan Ștefan, în procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan și în procesul-verbal de audiere a martorului Soltan Ana și anume, a modificat data și luna.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.1483-1485 din 24 septembrie 2018 s-a stabilit că, „...conținutul inițial al mențiunilor manuscrise cifrice, care atestă data și luna întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plângerii din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost supus modificării prin acoperire parțială cu corector cu ulterioara adăugire a noi elemente și retușare, astfel încât: - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana a fost „26.04.18”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Plângerea din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari a fost „26.04.2018”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost 26 aprilie 18”.

Astfel, Moraru Teodor se învinuiește că a săvârșit *falsul în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal*, adică infracțiunea prevăzută de art.332 alin.(1) Cod penal.

La fel, Slobodean Vitalie, potrivit acușării, a fost învinuit în aceea că el, activând în calitate de ofițer de sector al sectorului nr.1 (Holercani) din cadrul Inspectoratului de Poliție al raionului Dubăsari, fiind potrivit prevederilor art.31 alin.(3) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, inclusiv prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică și anume, funcționar public cu statut special, în perioada de timp de la 15.04.2018 până la 15.05.2018, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, voalând incompetența sa profesională, urmărind interesul personal, exprimat în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute, la data de 26.04.2018 a primit plângerea de la cet. Soltan Ștefan, născut la

11.08.1951, domiciliat în s. Holercani, r-nul. Dubăsari, pe faptul că la data de 25.04.2018 a fost agresat fizic în curtea gospodăriei sale de către consăteanul Porubin Serghei.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Slobodean Vitalie contrar prevederilor prevăzute în Ordinul comun al Procurorului General, Ministrului Afacerilor Interne, Directorului General al Serviciului Vamal și Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni” unde este stipulat faptul că după primirea plângerii, el ca agent constator urma să comunice imediat ofițerului de serviciu al unității de gardă al IP Dubăsari prin telefon sau prin intermediul altor mijloace de legătură conținutul sesizării, pentru a nu încălca legislația procesual - penală în termen stabilit și a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni, a lăsat plângerea cet. Soltan Ștefan în biroul de serviciu fără soluționare știind cu certitudine că nu a înregistrat-o conform legii, fapt care a dus ulterior la modificarea de către colegul său Moraru Teodor a datei și lunii întocmirii plângerii din numele cet.Soltan Ștefan, a datei și lunii din procesul - verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan și a datei și lunii din procesul - verbal de audiere a martorului Soltan Ana.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018 s-a stabilit că, „...conținutul inițial al mențiunilor manuscrise cifrice, care atestă data și luna întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plîngerii din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost supus modificării prin acoperire parțială cu corector cu ulterioara adăugire a noi elemente și retușare, astfel încât:- Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana a fost „26.04.18”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Plângerea din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari a fost „26.04.2018”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost 26 aprilie 18 .”

Astfel, Slobodean Vitalie se învinuiește că, a participat prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, adică infracțiunea prevăzută de art. art. 42, 332 alin.(1) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, Beiu Viorel, a atacat-o cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 05.05.2020 în privința lui Moraru Teodor și Slobodean Vitalie din motivul ilegalității. Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: a-l recunoaște culpabil pe Moraru Teodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 1300 unități convenționale, cu privarea de a ocupa numite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani; a-l

recunoaște culpabil pe Slobodean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 1300 unități convenționale, cu privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani; de a încasa din contul lui Moraru Teodor și Slobodean Vitalie, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale în sumă de 4200 lei.

În susținerea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că, consideră că soluția adoptată de către instanța de fond este una ilegală urmare cărui fapt sentința urmează a fi casată din următoarele considerente:

În cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea a înaintat și susținut învinuirea cet. Moraru Teodor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar în privința lui Slobodean Vitalie privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal.

În instanța de judecată, acuzatorul de stat s-a pronunțat privind recunoașterea vinovăției inculpaților Moraru Teodor și Slobodean Vitalie în baza componentelor de infracțiuni menționate supra și condamnării după cum urmează:

De recunoscut culpabil pe Moraru Teodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1300 unități convenționale, cu privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani:

De recunoscut culpabil pe Slobodean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42. 332 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1300 unități convenționale, cu privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani;

Corpurile delictive - Plângerea potrivit căreia a fost consemnată plângerea orală depusă din numele cet. Soltan Ștefan, a.n. 11.08.1951, adresată șefului IP Dubăsari, datată cu 08.05.2018, întocmită de către V. Slobodean și contrasemnată, potrivit căruia a fost consemnată plângerea orală depusă de către Soltan Ștefan, prin care roagă organele de poliție să atragă l-a răspundere conform legislației pe cet. Porubin Serghei;

Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan, datată cu 08.05.2018, întocmit de către ofițerul de sector a SP 1 Holercani, comisar Vitalie Slobodean, potrivit căruia Soltan Ștefan a fost audiat în calitate de parte vătămată;

Procesul - verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a.n. 30.09.1948, datată cu 08.05.2018, întocmit de către ofițerul de sector a SP 1 Holercani, comisar Vitalie Slobodean, potrivit căruia au fost consemnate declarațiile martorului Soltan Ana, de păstrat la cauza penală dată până când sentința va deveni definitivă.

La aprecierea pedepselor principale solicitate de a fi aplicate inculpaților numiți acuzatorul de stat a luat în considerație împrejurările faptelor comise, comportamentul și caracterizarea inculpaților pînă la săvârșirea infracțiunii cât și după, circumstanțele care atenuează și agravează răspunderea penală, inclusiv prevederile art. art. 6, 7, 34 alin. (2) lit. b), 61,75, 82 alin. (2) Cod penal.

A invocat că coroborând probele și mijloacele materiale de probă anexate la cauza penală, instanța de fond a concluzionat și a invocat că Slobodean Vitalie a fost învinuit că a participat prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice, după semnele înscrierii de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, adică infracțiunea prevăzută de art.42, 332 alin.(1) Cod penal, însă din conținutul învinuirii aduse lui Slobodean Vitalie nu este clar în ce au constat fie sfaturile lui, fie prestațiile de informații, fie acordarea de mijloace sau instrumente; or după cum s-a constatat el doar a omis din neglijență personală să înregistreze cazul la serviciul de gardă. Totodată, careva împrejurări care să ateste că Slobodean Vitalie i-ar fi dat careva indicații lui Moraru Teodor ce să facă pe 08.05.2018 nu s-au stabilit.

Procurorul a menționat că potrivit art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră „complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte...”

La fel, instanța a mai concluzionat că careva probe în susținerea învinuirii lui Slobodean Vitalie nu au fost prezentate, mai ales că nu este clar de ce totuși potrivit învinuirii pînă la urmă a fost înregistrat cazul, dacă din start s-a urmărit scopul neînregistrării...”

A considerat aprecierea instanței ca fiind una eronată pe faptul calificării acțiunilor lui Slobodean Vitalie din considerentul, că:

El (Slobodean Vitalie), cunoștea că prin acțiunile sale se va comite o infracțiune, inclusiv cu participarea sa prin darea de sfaturi și anume prin aceea că l-a telefonat pe colegul său Moraru Teodor și i-a comunicat despre faptul că nu a înregistrat la timp plîngerea lui Soltan Ștefan pe care a luat-o pe 26.04.2018, din care considerent l-a rugat să facă Moraru Teodor acest lucru.

Ultimul la rîndul său cunoscînd că colegul său se află în concediu din data de 02.05.2018 a acceptat propunerea colegului său a preluat acea plîngere înregistrînd-o cu data de 08.05.2018, dată cînd colegul său Slobodean se afla în concediu și nu putea semna actele înregistrate.

Această probă pe care instanța de judecată a omis-o a fost demonstrată pe deplin în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești în timpul audierii inculpaților Moraru Teodor și Slobodean Vitalie, care au confirmat faptul că s-au sunat între ei și s-au sfătuit cum să procedeze în continuare cu acel material, iar urmare a convorbirii lor telefonice a urmat modificarea ulterioară prin acoperire parțială cu corectorul și ulterioara adăugire a noi elemente cu retușare a datei și lunii întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plîngerii din numele Soltan

Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan.

Anume acest fapt și demonstrează interesul personal al inculpaților de a modifica data și luna din actele specificate mai sus, deoarece dacă nu erau efectuate acele modificări plângerea lui Soltan Ștefan nu putea fi înregistrată cu 26.04.2018 cum era corect, deoarece expirase cele 24 ore necesare pentru înregistrarea unei plângeri din momentul luării ei de la petiționar, fapt confirmat pe deplin prin multitudinea de probe acumulate în cadrul urmăririi penale (audierea martortilor Soltan Ana și Soltan Ștefan, conținutul concluziilor expertizei judiciare din 24.09.2018), cât și în cadrul cercetării judecătorești unde ultimii și-au menținut declarațiile de la urmărirea penală.

Totodată acest fapt a fost stabilit și de către instanța de judecată în sentința sa în pct.21-22-23 unde instanța de fond a stabilit că Slobodean Vitalie l-a informat pe Moraru Teodor despre existența plângerii lui Soltan Ștefan și despre faptul că acea plângere nu a fost înregistrată în 24 ore...”; faptul că Slobodean Vitalie a dat dovadă de neglijență și nu a înregistrat informația privind circumstanțele incidentului, însă până la urmă eronat a interpretat acele probe.

Cu referire la faptele infracționale imputate lui Moraru Teodor, instanța de fond a menționat, că „în cazul învinuirii lui Moraru Teodor de către acuzarea de stat nu a fost demonstrat interesul personal al său, iar în lipsa acestuia acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 alin.(1) Cod penal. Potrivit rechizitoriului interesul personal al lui Moraru Teodor consta în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute. Raportat la caz, instanța a concluzionat că superiorii săi cunoșteau despre acest incident încă de la început, de aceea lui Moraru Teodor nu-i poate fi imputat interesul personal ce consta în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi... deși în rechizitoriu nu se arată deloc cum informația despre faptul că plângerea lui Soltan Ștefan n-a fost înregistrată în modul convenit la IP Dubăsari, a ieșit la iveală, este evident că toate acțiunile începând cu 08.05.2018 au avut loc datorită intervenției superiorilor săi de la IP Dubăsari.”

Analizând cele invocate de instanță în sentința din 05.05.2020, privind expunerea probatoriului în privința lui Moraru Teodor procurorul a considerat că argumentele expuse sunt unele nefondate care au dus la adoptarea unei soluții ilegale din raționamentele, că:

Instanța de fond invocă că un semn obligatoriu al componenței de infracțiune îl reprezintă interesul personal. În lipsa acestuia chiar dacă și există fapta înscrierii într-un document oficial a unor date false, acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 alin. 1) Cod penal.

În cazul de față acuzarea de stat a considerat că interesul personal al inculpatului Moraru Teodor manifestat prin consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin

potrivit funcției deținute a fost demonstrat pe deplin, deoarece intenția lui de a-și salva colegul de la neglijența înregistrării plângerii lui Soltan Ștefan a și dus la modificarea ulterioară prin acoperire parțială cu corectorul și ulterioara adăugire a noi elemente cu retușare a datei și lunii întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plângerii din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan.

Nemodificarea datei și lunii din actele specificate mai sus ar fi dus la imposibila înregistrare a plângerii, deoarece nu era respectat termenul de 24 ore iar despre cazul dat puteau afla superiorii și colegul său ar fi fost supus sancționării. Dacă nu exista frica ca superiorii lor să afle Moraru Teodor și Slobodean Vitalie nu modificau data și luna din actele specificate mai sus.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că instanța eronat a concluzionat că înregistrarea plângerii lui Soltan Ștefan a avut loc datorită intervenției superiorilor din cadrul IP Dubăsari, deoarece superiorii lor au aflat despre acest fapt o dată cu intervenția procuraturii care a mai stabilit că încheierea emisă de către Moraru Teodor nici nu a fost contrasemnată de către superiorii săi, fapt confirmat în cadrul cercetării judecătorești de către șeful de post al SP Holercani P.Golban, ceea ce denotă faptul că ei au ascuns acest fapt de la superiori. La fel, instanța de judecată a făcut referire la faptul că în raportul de expertiză nu se indică cine anume a efectuat modificările în Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana, în Plângerea din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și în Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan, însă în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine faptul că acces la materialele date au avut numai Moraru Teodor și Slobodean Vitalie, fapt confirmat pe deplin de către martorii Chilimari Andrei, Vataș Sergiu și Aldea Silvia, iar data indicată în plângere și procesele verbale era de 08.05.2018, dată la care Slobodeanu Vitalie se afla în concediu anual de odihnă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și a fost menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Slobodean Vitalie de comitere a infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii precum și nevinovăția inculpatului Moraru Teodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că în acțiunile inculpatului Slobodean Vitalie se constată existența faptei infracțiunii, precum și nu a fost dovedit nici faptul că în privința inculpatului Moraru Teodor se întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Slobodean Vitalie și Moraru Teodor au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că în acțiunile lui Slobodean Vitalie nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în acțiunile lui Moraru Teodor nu se întrunesc elementele infracțiunii, ceea ce determină necesitatea achitării acestora.

Astfel, instanța de apel a stabilit că Slobodean Vitalie a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative - *„participarea prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”*.

La fel, instanța de apel a stabilit că Moraru Teodor a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative - *„falsul în acte publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”*.

Instanța de apel a menționat că conform prevederilor art. 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților.

În acest context instanța de apel a notat că acuzatorul de stat în instanța de apel a solicitat audierea martorilor Chilimari Andrei și Soltan Ana cât și verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Pe lângă declarațiile martorilor Chilimari Andrei, Soltan Ana, Soltan Stepan, Golban Pavel, Ursul Andrei, Vatav Sergiu, Aldea Silvia, de către acuzare în instanța de judecată, în demonstrarea vinovăției inculpaților, au mai fost prezentate:

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.11.2018, din conținutul căruia rezultă că primul document supus examinării constituie înștiințarea potrivit căruia a fost consemnată aducerea la cunoștință cet. Soltan Ștefan, precum că materialul examinat de către IP Dubăsari, în baza plângerii depuse de el, din lipsă de probe nu s-a stabilit existența s-au inexistența contravenției, datată cu 15.05.2018, numărul de ieșire 2675, întocmită de către șeful de post al IP Dubăsari, Teodor Moraru și contrasemnată. Al doilea document supus examinării îl constituie Informația potrivit căreia a fost consemnat apelul telefonic parvenit de la șeful de post al PP Holercani al IP Dubăsari, inspector principal Moraru T., unde sunt expuse circumstanțele incidentului și anume că la 25.04.2018, aproximativ ora 14:00, s. Holercani, r-nul. Dubăsari, la domiciliu

localnicului Soltan Stepan, a.n. 1951, în urma unui conflict a fost agresat fizic de localnicul Porubin Serghei, a.n. 1941, cauzându-i dureri fizice”. La fața locului s-a deplasat grupa operativă (colaboratorul) Moraru T.. Informația este datată cu 08.05.2018, ora 17:30 min., și înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni cu nr. 480 din 08.05.2018, de către OOS al SI al SMO al IP Dubăsari, I. Teacă (f.d.59, Vol.I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.11.2018, din conținutul căruia rezultă că primul document supus examinării îl constituie graficul de serviciu al echipajului de reacționare operativă 902 SP nr. 1 (Holercani) pentru luna aprilie 2018, aprobat de către Șeful al IP Dubăsari, Dorin Bîntu, potrivit căruia pe data de 26.04.2018 se confirmă că Slobodean Vitalie se afla la serviciu. Al doilea document supus examinării îl constituie graficul de serviciu al echipajului de reacționare operativă 902 SP nr. 1 (Holercani) pentru luna mai 2018, aprobat de către Șeful al IP Dubăsari, Dorin Bîntu, potrivit căruia pe data de 08.05.2018 se confirmă că Moraru Teodor nu se afla la serviciu. Al treilea document supus examinării îl constituie extras din ordin nr. 30 EF datat cu 24 aprilie 2018, potrivit căruia se acordă concediul de odihnă anual plătit comisarului, Slobodean Vitalie (R-046400), ofițer de sector al sectorului de poliție nr. 1 (Holercani) al IP Dubăsari, pentru perioada de la 02 mai 2018 până la 01 iunie 2018 (f.d.80, Vol.I);

- raportul de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018 din conținutul căruia s-a stabilit că, „...conținutul inițial al mențiunilor manuscrite cifrice, care atestă data și luna întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plângerii din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost supus modificării prin acoperire parțială cu corector cu ulterioara adăugire a noi elemente și retușare, astfel încât: - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana a fost „26.04.18”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Plângerea din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari a fost „26.04.2018”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost 26 aprilie 18.” (f.d.42-45, Vol.I);

- planșa fotografică la Raportul de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018 (f.d.46-48, Vol.I);

- corpurile delictelor: a) Plângerea potrivit căreia a fost consemnată plângerea orală depusă din numele cet. Soltan Ștefan, a.n. 11.08.1951, adresată șefului IP Dubăsari, datată cu 08.05.2018, întocmită de către V. Slobodean și contrasemnată, potrivit căreia a fost consemnată plângerea orală depusă de către Soltan Ștefan, prin care roagă organele de poliție să atragă l-a răspundere conform legislației pe cet. Porubin Serghei; b) Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan, datată cu 08.05.2018, întocmit de către ofițerul de sector a SP 1 Holercani, comisar Vitalie Slobodean, potrivit căruia Soltan Ștefan a fost audiat în calitate de parte vătămată; c) Procesul-verbal de

audiere a martorului Soltan Ana, a.n. 30.09.1948, datată cu 08.05.2018, întocmit de către ofițerul de sector a SP 1 Holercani, comisar Vitalie Slobodean, potrivit căruia a fost consemnată declarațiile martorului Soltan Ana.

De asemenea, de către apărare, în susținerea poziției sale au fost administrate următoarele mijloace de probă: declarațiile martorului Gogo Serghei, Chirilov Valentin și Mîrza Vladislav.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, a considerat că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Slobodean Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, la fel nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Moraru Teodor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar instanța de fond corect a pronunțat și în privința acestuia sentință de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă vinovăția inculpaților.

Instanța de apel a reținut că conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, care dispune că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, de faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, iar la caz, nu a fost prezentată nici o probă concludentă, pertinentă, și veridică care ar demonstra că Moraru Teodor a comis *„falsul în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”*, adică infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar Slobodean Vitalie ar fi *„participat prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal”*, adică infracțiunea prevăzută de art. 42, 332 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate nu a fost dovedită.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpaților și că Moraru Teodor urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal, iar Slobodean Vitalie urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpaților.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpaților de învinuire a infracțiunilor încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului Slobodean Vitalie pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și achitarea inculpatului Moraru Teodor din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Moraru Teodor, pe tot parcursul procesului penal, inclusiv în ședința de judecată a instanței de fond, a respins învinuirea adusă, motivând că nu a comis falsul în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false.

La fel și inculpatul Slobodean Vitalie, pe tot parcursul procesului penal, inclusiv în ședința de judecată a instanței de fond, a respins învinuirea adusă, motivând că nu a participat prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.

Instanța de apel a menționat că inculpații Moraru Teodor și Slobodean Vitalie au dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, au menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la instanța de apel, iar versiunea inculpaților nu a fost combătută de partea acuzării prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Instanța de apel a considerat că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin existența faptei infracțiunii în acțiunile lui Slobodean Vitalie, precum și că fapta lui Moraru Teodor întrunește elementele infracțiunii, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial, or dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.

În ședința Curții de Apel au fost audiați suplimentar martorii Chilimari Andrei și Soltan Ana, în rest acuzarea nu a prezentat instanței de apel alte probe.

Potrivit textului apelului, ca temei de casare a sentinței judecătorești este invocat că hotărârea instanței conține o eroare de drept, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii judecătorești.

Totodată, după cum rezultă din conținutul apelului, de fapt, procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerând că instanța de fond incorect au apreciat declarațiile martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpaților.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit textului sentinței, conținutul declarațiilor inculpaților, martorilor s-au reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie prima instanță apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că nu sînt destule probe pentru a forma convingerea de vinovăție a inculpaților.

Instanța de apel a reiterat că infracțiunea prevăzută de alin.(1) art.332 Cod penal constă în înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale.

Instanța de apel a reținut că, în ședință s-a constatat cu certitudine că Slobodean Vitalie a dat dovadă de neglijență și n-a înregistrat la serviciul de gardă, prin apel telefonic, informația privind circumstanțele incidentului, și anume, pretinsa maltratare a lui Soltan Stepan, care ar fi avut loc pe 24 aprilie 2018 în s.Holercani, r-l Dubăsari și despre care el a fost informat personal de către soția victimei, Soltan Ana. În același timp, potrivit rechizitoriului, Slobodean Vitalie a fost învinuit de faptul că: „...la data de 26.04.2018 a primit plângerea de la cet. Soltan Ștefan”.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Slobodean Vitalie contrar prevederilor prevăzute în Ordinul comun al Procurorului General, Ministrului Afacerilor Interne,

Directorului General al Serviciului Vamal și Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni” unde este stipulat faptul că după primirea plîngerii, el ca agent constator urma să comunice imediat ofițerului de serviciu al unității de gardă al IP Dubăsari prin telefon sau prin intermediul altor mijloace de legătură conținutul sesizării, pentru a nu încălca legislația procesual - penală în termen stabilit și a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni, a lăsat plîngerea cet. Soltan Ștefan în biroul de serviciu fără soluționare știind cu certitudine că nu a înregistrat-o conform legii, fapt care a dus ulterior la modificarea de către colegul său Moraru Teodor a datei și lunii întocmirii plîngerii din numele cet.Soltan Ștefan, a datei și lunii din procesul - verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan și a datei și lunii din procesul - verbal de audiere a martorului Soltan Ana.

Astfel, Slobodean Vitalie se învinuiește că, „a participat prin complicitate la săvârșirea falsului în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, adică infracțiunea prevăzută de art. art. 42, 332 alin.(1) din Codul penal”.

Instanța de apel a reiterat că potrivit art.42 alin.(5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acestora sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Instanța de apel a reținut că, din conținutul învinuirii aduse lui Slobodean Vitalie nu este clar în ce au constat fie sfaturile lui, fie indicațiile, fie prestațiile de informații, fie acordarea de mijloace sau instrumente. Or, după cum s-a constatat, el doar a omis, din neglijență personală, să înregistreze cazul la serviciul de gardă. Totodată, careva împrejurări care să ateste că Slobodean Vitalie i-ar fi dat careva indicații lui Moraru Teodor ce să facă pe 08 mai 2018, în ședința de judecată nu s-au stabilit.

La fel, instanța de apel a notat că, însăși învinuirea formulată lui Slobodean Vitalie este absolut neclară. Astfel, lui Slobodean Vitalie, cel mai probabil i se impută faptul că n-a înregistrat la timp plîngerea lui Soltan Stepan, din care cauză, pentru a nu ieși la iveală acest fapt, ar fi lăsat fără examinare acest caz cu scopul ca totul de la sine să se uite, însă oricum ulterior Moraru Teodor ar fi fost nevoit să-l înregistreze. Însă, careva probe în susținerea acestei învinuirii aduse, n-au fost prezentate, mai ales că nu e clar de ce totuși, potrivit învinuirii, până la urmă a fost înregistrat cazul, dacă din start s-a urmărit scopul de neînregistrare. Or, în actul de învinuire nu e descris care au fost acele împrejurări care să-l fi determinat pe Moraru Teodor să înregistreze cazul la serviciul de

gardă, deși anterior s-ar fi dorit mușamalizarea acestuia de către Slobodean Vitalie și s-ar presupune că nici nu era în cunoștință de cauză de el.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că Slobodean Vitalie se face vinovat doar de faptul că din neglijență a omis să înregistreze cazul cu referire la pretinsa maltratare a lui Soltan Stepan la serviciul de gardă, însă această abatere atrage doar consecințe de ordin disciplinar, nu penal sau contravențional, din care considerente acesta justificat a fost achitat potrivit învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art. 42, 332 alin.(l) Cod penal din motiv că nu a săvârșit fapta.

Cu referire la acțiunile lui Moraru Teodor, instanța de apel a reținut următoarele.

După cum s-a arătat supra, Moraru Teodor încă de la 27 aprilie 2018 era în posesia materialelor legate de plângerea lui Soltan Stepan. Pe 08 mai 2018, când la conducerea IP Dubăsari a ajuns informația despre o posibilă plângere a lui Soltan Stepan și faptul că rudele lui se interesează de soarta examinării, s-a stabilit că la serviciul de gardă n-a fost înregistrat nici un apel în acest sens. Fiind contactați cei care deserveșc satul Holercani, inclusiv și Moraru Teodor, ultimul a realizat că la material (care era încă în lucru, deoarece lipsea raportul de expertiză medico-legală, care abia la 11 mai 2018 a fost întocmit) lipsește informația privind înregistrarea lui în modul cuvenit. Si atunci el a fost nevoit să facă pe 08 mai 2018 un apel la serviciul de gardă al IP Dubăsari pentru ca să se înregistreze informația precum că la 24 aprilie 2018 Soltan Stepan ar fi fost victima unei maltratări al unui consătean (f.d.11, Vol.I), după care a continuat să instrumenteze cazul, deoarece tot el a fost desemnat prin dispoziție în continuare s-o facă.

Examinînd cazul și avînd la dispoziție plângerea lui Soltan Stepan, procesul-verbal de audiere al lui și procesul-verbal de audiere al lui Soltan Ana, toate din 26 aprilie 2018, cel mai probabil, din cauza interpretării eronată a legislației și excesului de zel (dacă considera că ar fi valabile procese-verbale de audiere și plângerea doar dacă au o dată ulterioară înregistrării apelului la serviciul de gardă), pentru a nu merge din nou la Soltan Stepan și Soltan Ana ca să întocmească o nouă plângere și noi procese-verbale de audiere, a decis doar să corecteze datele de întocmire din aceste documente, conținutul lor oricum rămânînd același.

Respectiv, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018 s-a stabilit că, „...conținutul inițial al mențiunilor manuscrite cifrice, care atestă data și luna întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a Plîngerii din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost supus modificării prin acoperire parțială cu corector cu ulterioara adăugire a noi elemente și retușare, astfel încât: - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana a fost „26.04.18”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Plîngerea din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari a fost „ 26.04.2018”; - Conținutul inițial al datei și lunii din Procesul verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan a fost 26 aprilie 18.” (f.d.42-45, Vol.I).

În ce privește obiecția lui Moraru Teodor, potrivit căreia deși raportul de expertiză a arătat că actele supuse examinării au fost supuse modificărilor în ce privește data întocmirii lor, totodată nu se indică cine a efectuat aceste modificări, respectiv, el nu poate fi învinuit că a făcut-o, instanța de apel a reținut că, instanța de judecată justificat a respins-o ca fiind contrară circumstanțelor cauzei. Astfel, într-adevăr, în raportul de expertiză nu se indică cine anume a efectuat modificările în documente. Însă o astfel de sarcină nici n-a fost pusă.

În același timp, instanța de apel a reținut că materialele pe baza plângerii lui Soltan Stepan, după cum s-a stabilit supra, au fost lăsate de către Slobodean Vitalie la birou încă înainte de a pleca în concediu. Respectiv, ele nu puteau ajunge la Moraru Teodor cu modificări efectuate în documente de către Slobodean Vitalie, fiindcă atunci când le-a lăsat la birou, ultimul n-avea cum să prevadă care va fi evoluția evenimentelor. Cât timp a examinat materialul, adică până la 15 mai 2018, toate documentele s-au aflat la Moraru Teodor și, după ce a întocmit încheierea de încetare a examinării cazului, l-a predat serviciului statistică.

Din declarațiile martorilor Chilimari Andrei, ofițer operativ al serviciului de gardă a IP Dubăsari, Vataș Sergiu, subofițer superior în cadrul serviciului de gardă al IP Dubăsari și Aldea Silvia, șeful serviciului statistică al IP Dubăsari reiese că este exclus accesul persoanelor străine la materialele prezentate de către inspectorii care s-au ocupat de examinarea lor. Astfel, după ce un material este examinat, în baza încheierii agentului, materialul se predă serviciului statistică spre păstrare, unde accesul persoanelor străine este interzis. În situația în care, la momentul încheierii materialului și predării lui, dacă nu există nimeni de la serviciul statistică (în afara orelor de lucru sau în zile libere), atunci materialul se lasă la serviciul gardă, pentru a fi transmis imediat celor de la statistică, iar la serviciul gardă, iarăși, nimeni nu are acces în afară de inspectorii responsabili.

Astfel, pe tot parcursul examinării materialului până la predarea lui, după finisare, la serviciul statistică și păstrarea în continuare, este exclus accesul la ele a unor alte persoane decât cele însărcinate cu examinarea sau păstrarea.

Totodată, Moraru Teodor, deși a făcut aluzia că cineva special ar fi putut să modifice documentele oficiale pentru a-i face rău pe linie de serviciu, instanța de apel a reiterat că instanța de fond justificat a reținut că aceasta rămîne o simplă afirmație, care nu are nici o acoperire factologică. Or, el nu a indicat cu cine anume din colegii de serviciu s-ar afla în relații ostile ca să aibă motiv de a-i face un așa „serviciu”.

Concluzionând, este evident, în afara oricărui dubiu, chiar dacă nu există un raport de expertiză în acest sens, că Moraru Teodor este anume acea persoană care a efectuat modificările în documentele ce s-au aflat în procedura sa, altă posibilitate fiind exclusă.

Instanța de apel a notat că Moraru Teodor se învinuiește că a săvârșit falsul în actele publice după semnele înscrierii de către o persoană publică, în documentele oficiale a

unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, adică infracțiunea prevăzută de art.332 alin.(1) din Codul penal.

Instanța de apel a reținut că, un semn obligatoriu al componenței de infracțiune prevăzute la art.332 Cod penal îl reprezintă interesul personal. În lipsa acestuia, chiar dacă și există fapta înscrierii într-un document oficial a unor date false, acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 Cod penal.

Potrivit rechizitoriului, interesul personal al lui Moraru Teodor consta în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute.

Raportat la caz, însă, nici un fel de consolidare a imaginii de profesionist în raport cu superiorii săi nu putea avea loc. Or, superiorii foarte bine cunoșteau despre cele întâmplate (despre faptul că a fost depusă o plângere care nu a fost înregistrată în modul cuvenit) și nu-i poate fi adusă nici o învinuire că el așa a acționat doar cu scopul ca superiorii să nu afle nimic despre greșelile comise.

Deși în rechizitoriu nu se arată deloc cum informația, despre faptul că plângerea lui Soltan Stepan n-a fost înregistrată în modul cuvenit la IP Dubăsari, a ieșit la iveală, este evident că toate acțiunile începând cu 08 mai 2018 (înregistrarea informației la serviciul de gardă etc) au avut loc datorită intervenției superiorilor de la IP Dubăsari.

Așadar, instanța de apel a concluzionat că în acțiunile lui Moraru Teodor lipsește interesul de consolidare a imaginii sale în raport cu superiorii săi, după cum a fost învinuit, din care considerente el nu urmează a fi condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) din Codul penal pe motiv că fapta nu întrunește semnele componenței de infracțiune.

Deci, contrar celor expuse de apelant, instanța de apel a menționat că instanța de fond a adoptat o sentință legală, în partea contestată de apelant ce ține de dispunerea achitării lui Slobodean Vitalie în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunilor prevăzute la art. art. 42,332 alin. (1) Cod penal, și achitării lui Moraru Teodor în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale, iar criticele părții acuzării sunt vădit nefondate și nu se confirmă din actele cauzei.

Mai mult ca atât, instanța de apel verificând, în subsidiar, conținutul mijloacelor de probă și analiza asupra acestora realizată de instanța de fond, nu a constatat existența unor contradicții sau discrepanțe de natură să constituie o eroare gravă de fapt ce ar afecta în consecință soluția pronunțată. Or, instanța de apel a menționat, că eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit acesteia de legiuitor în art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală și anume ca fiind stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu ține de aprecierea greșită a probelor.

La caz, elementele constitutive (în special latura obiectivă a componentei de infracțiune) ale infracțiunii de fals în acte în cazul inculpatului Moraru Teodor, nu au fost demonstrate de acuzatorul de stat, prin neacumularea probelor concludente și pertinente, de natură să fundamenteze concluzia despre vinovăția lui Slobodean Vitalie în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute la art. art. 42,332 alin. (1) Cod penal, și a lui Moraru Teodor în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că pe parcursul examinării cauzei, acuzatorul de stat nu a prezentat vreo probă care ar confirma vinovăția inculpaților, limitându-se doar la enumerarea exhaustivă a normelor, abnegând impertinența acestora în coraport cu situația faptică creată. Prin alte cuvinte, în fapt, sentința instanței în această parte corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind corectă și întemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de apel a reținut că temeiurile și motivele invocate de procuror nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor, or, la judecarea apelului declarat, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea achitării inculpaților.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar în conformitate cu prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în suportul învinuirii inculpaților și s-au apreciat astfel. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul autorului apelului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

Instanța de apel a menționat că potrivit art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpaților.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de fond privind achitarea inculpatului Slobodean Vitalie în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, precum și achitării lui Moraru Teodor în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de apel nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluzia instanței inferioare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat în termen, recurs ordinar procurorul Sâli Radu, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului procurorul a invocat următoarele :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- în susținerea învinuirii, acuizarea a prezentat următoarele probe: declarațiile martorul Chilimari Andrei, martorului Soltan Ana, Soltan Stepan, martorul Golban Pavel, martorul Ursul Andrei, martorul Vataș Sergiu, martorul Aldea Silvia.

- procurorul a menționat că pe lângă declarațiile martorilor de către acuzare în instanța de judecată, în demonstrarea vinovăției inculpaților, au mai fost prezentate: procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.11.2018, (f.d.59, Vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.11.2018, (f.d.80, Vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018, (f.d.42-45, Vol. I); planșa fotografică la Raportul de expertiză judiciară nr. 1483-1485 din 24 septembrie 2018 (f.d.46-48, Vol.I); corpurile delictive;

- recurentul consideră aprecierea instanței ca fiind una eronată pe faptul calificării acțiunilor lui Slobodean Vitalie din considerentul, că: El (Slobodean Vitalie), cunoștea că prin acțiunile sale se va comite o infracțiune, inclusiv cu participarea sa prin darea de sfaturi și anume prin aceea că l-a telefonat pe colegul său Moraru Teodor și i-a comunicat despre faptul că nu a înregistrat la timp plângerea lui Soltan Ștefan pe care a luat-o pe 26.04.2018, din care considerent l-a rugat să facă Moraru Teodor acest lucru. Ultimul la rândul său cunoscând că colegul său se află în concediu din data de 02.05.2018 a acceptat propunerea colegului său a preluat acea plângere înregistrând-o cu data de 08.05.2018, dată când colegul său Slobodean se afla în concediu și nu putea semna actele înregistrate;

- această probă pe care instanțele au omis-o a fost demonstrată pe deplin în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești în timpul audierii inculpaților Moraru Teodor și Slobodean Vitalie care au confirmat faptul că s-au sunat între ei și s-au sfătuit cum să procedeze în continuare cu acel material, iar urmare convorbirii lor telefonice a urmat modificarea ulterioară prin acoperire parțială cu corectorul și ulterioara adăugire a noi elemente cu retușare a datei și lunii întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a plângerii din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan;

- anume acest fapt și demonstrează interesul personal al inculpaților de a modifica data și luna din actele specificate mai sus, deoarece dacă nu erau efectuate acele modificări plângerea lui Soltan Ștefan nu putea fi înregistrată cu 26.04.2018 cum era

corect, deoarece expirase cele 24 ore necesare pentru înregistrarea unei plângeri din momentul luării ei de la petiționar, fapt confirmat pe deplin prin multitudinea de probe acumulate în cadrul urmăririi penale (audierea martorilor Soltan Ana și Soltan Ștefan; conținutul concluziilor expertizei judiciare din 24.09.2018), cât și în cadrul cercetării judecătorești unde ultimii și-au menținut declarațiile de la urmărirea penală;

- totodată acest fapt a fost stabilit și de către instanța de judecată în sentința sa în pct.21-22-23 unde instanța de fond a stabilit că „„Slobodean Vitalie 1-a informat pe Moraru Teodor despre existența plângerii lui Soltan Ștefan și despre faptul că acea plângere nu a fost înregistrată în 24 ore...””; faptul că Slobodean Vitalie a dat dovadă de neglijență și nu a înregistrat informația privind circumstanțele incidentului, însă până la urmă eronat a interpretat acele probe;

- cu referire la faptele infracționale imputate lui Moraru Teodor, instanțele au menționat că „în cazul învinuirii lui Moraru Teodor de către acuzarea de sat nu a fost demonstrat interesul personal al său, iar în lipsa acestuia acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 alin.(1) Cod penal. Potrivit rechizitoriului interesul personal al lui Moraru Teodor consta în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute. Raportat la cazul nostru instanța a concluzionat că superiorii săi cunoșteau despre acest incident încă de la început, de aceea lui Moraru Teodor nu-i poate fi imputat interesul personal ce consta în consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi... deși în rechizitoriu nu se arată deloc cum informația despre faptul că plângerea lui Soltan Ștefan n-a fost înregistrată în modul convenit la IP Dubăsari, a ieșit la iveală, este evident că toate acțiunile începând cu 08.05.2018 au avut loc datorită intervenției superiorilor săi de la IP Dubăsari”;

- analizând cele invocate de instanțele judecătorești inferioare în hotărârile de achitare, privind expunerea probatoriului în privința lui Moraru Teodor acuzarea consideră că argumentele expuse sunt unele nefondate care au dus la adoptarea unei soluții ilegale din raționamentele, că: instanțele menționează că un semn obligatoriu al componenței de infracțiune îl reprezintă interesul personal. În lipsa acestuia chiar dacă și există fapta înscrierii într-un document oficial a unor date false, acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 alin. (1) Cod penal;

- acuzarea de stat consideră că interesul personal al inculpatului Moraru Teodor manifestat prin consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute a fost demonstrat pe deplin deoarece intenția lui de a-și salva colegul de la neglijența înregistrării plângerii lui Soltan Ștefan a și dus la modificarea ulterioară prin acoperire parțială cu corectorul și ulterioara adăugire a noi elemente cu retușare a datei și lunii întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana, a plângerii din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan;

- nemodificarea datei și lunii din actele specificate mai sus ar fi dus la imposibilitatea înregistrării plângerii deoarece nu era respectat termenul de 24 ore, iar despre cazul dat puteau afla superiorii și colegul său ar fi fost supus sancționării. Dacă nu exista frica ca superiorii lor să afle Moraru Teodor și Slobodean Vitaie nu modificau data și luna din actele specificate mai sus;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că instanțele eronat au concluzionat că înregistrarea plângerii lui Soltan Ștefan a avut loc datorită intervenției superiorilor din cadrul IP Dubăsari, deoarece superiorii lor au aflat despre acest fapt o dată cu intervenția procuraturii care a mai stabilit că încheierea emisă de către Moraru Teodor nici nu a fost contrasemnată de către superiorii săi, fapt confirmat în cadrul cercetării judecătorești de către șeful de post al SP Holercani P. Golban, ceea ce denotă faptul că ei au ascuns acest fapt de la superiori;

- instanțele au făcut referire la faptul că în raportul de expertiză nu se indică cine anume a efectuat modificările în Procesul verbal de audiere a martorului Soltan Ana, în plângerea din numele Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și în Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan, însă în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine faptul că acces la materialele date au avut numai Moraru Teodor și Slobodean Vitalie, fapt confirmat pe deplin de către martorii Chilimari Andrei, Vataș Sergiu și Aldea Silvia, iar data indicată în plângere și procesele verbale era de 08.05.2018, dată la care Slobodeanu Vitalie se afla în concediu anual de odihnă;

- instanțele la pronunțarea hotărârilor au încălcat rigorile art. 24 alin.(3), 101, 314, 315, 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată și pe deplin a circumstanțelor cauzei și dovezilor prezentate de către partea acuzării enumerate supra;

- indicarea în decizie, în mod generic, că sentința atacată este temeinică, fără referire la criticile apelanților privitoare la vinovăția inculpaților, echivalează cu nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel - temei de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

6. Pe marginea recursului declarat, avocatul Caușnean Valeriu în numele inculpatului Slobodean Vitalie a depus referință prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

7. *Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Procurorul critică decizia contestată, invocând temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel nemotivat a dispus menținerea sentinței de achitare a inculpatului Slobodean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și a inculpatului Moraru Teodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel a menținut o sentință de achitare ce conține constatări contradictorii, or, prima instanță a achitat inculpații, care se învinuiesc de comiterea unei infracțiuni, prin complicitate, în baza unor temeuri diferite, astfel Slobodean Vitalie a fost achitat în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art. art.42, 332 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar Moraru Teodor a fost achitat în baza învinuirii aduse de comitere a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, se reține, că instanțele de fond nu au examinat principalele argumente ale acuzării, invocate în rechizitoriu și apel, or, prima instanță, ajungând la concluzia achitării inculpaților, divergent constată, de fapt comiterea de către inculpați a unor acțiuni imputate, astfel, la pct. 21-24 din sentința menținută de instanța de apel, prima instanță indică, că „*Slobodean Vitalie l-a informat pe Moraru Teodor despre existența plângerii lui Soltan Ștefan și despre faptul că acea plângere nu a fost înregistrată în 24 ore...*”; *Slobodean Vitalie a dat dovadă de neglijență și nu a înregistrat informația privind circumstanțele incidentului, în același timp, știind că materialele se află la dânsul, datorită faptului că Slobodean Vitalie se află în concediu și realizând că la materialele cauzei lipsește informația despre circumstanțele incidentului înregistrată la serviciul de gardă, tot el Moraru Teodor, în ziua de 08 mai 2018, a fost nevoit să înregistreze informația la serviciul de gardă, ceea ce odată în plus atestă faptul că era în cunoștință de cauză cu referire la material*”, ca în final în urma interpretărilor probelor existente la dosar să achite inculpații pe temeuri deferite.

La caz se constată că, nu au fost înlăturate contradicțiile stabilite, fiind lăsate fără răspuns și argumentele procurorului din apel în sensul că există sau nu interesul personal al inculpaților Moraru Teodor și Slobodean Vitalie de a modifica data și luna din procesul-verbal de audiere a martorului Soltan Ana, din plângerea din numele lui Soltan Ștefan, adresată șefului IP Dubăsari și din procesul-verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, defectuos și-a argumentat soluția și nu a înlăturat contraindicațiile din sentință, decizia urmând a fi casată cu transmiterea cauzei la rejudecare.

Astfel, ce ține de învinuirea adusă inculpatului Slobodean Vitalie în baza art. 42, 332 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a lăsat fără apreciere argumentele procurorului descrise în apel și anume dacă Slobodean Vitalie, cunoștea că prin acțiunile sale se va comite o infracțiune, inclusiv cu participarea sa prin darea de sfaturi și anume prin aceea că l-a telefonat pe colegul său Moraru Teodor și i-a comunicat despre faptul că nu a înregistrat la timp plângerea lui Soltan Ștefan pe care a luat-o pe 26.04.2018, din care considerent l-a rugat să facă Moraru Teodor acest lucru.

Totodată, ce ține de învinuirea adusă inculpatului Moraru Teodor în baza art.332 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel în decizie a menționat că „*un semn obligatoriu al componenței de infracțiune îl reprezintă interesul personal. În lipsa acestuia chiar dacă și există fapta înscrierii într-un document oficial a unor date false, acțiunile persoanei nu pot fi calificate în baza art.332 alin.(1) Cod penal*”, însă fără a se expune asupra argumentelor expuse de procuror în apel și anume că:

„- în cazul de față acuzarea de stat consideră că interesul personal al inculpatului Moraru Teodor manifestat prin consolidarea imaginii sale de profesionist în raport cu superiorii săi, care îndeplinește la timp și întocmai atribuțiile de serviciu ce îi revin potrivit funcției deținute a fost demonstrat pe deplin deoarece intenția lui de a-și salva colegul de la neglijența înregistrării plângerii lui Soltan Ștefan a și dus la modificarea ulterioară prin acoperire parțială cu corectorul și ulterioara adăugire a noi elemente cu retușare a datei și lunii întocmirii Procesului verbal de audiere a martorului Soltan Ana Andrei, a plângerii din numele Soltan Ștefan Nichifor, adresată șefului IP Dubăsari și a Procesului verbal de audiere a părții vătămate Soltan Ștefan Nichifor;

- nemodificarea datei și lunii din actele specificate mai sus ar fi dus la imposibila înregistrare a plângerii deoarece nu era respectat termenul de 24 ore iar despre cazul dat puteau afla superiorii și colegul său ar fi fost supus sancționării. Dacă nu exista frica ca superiorii lor să afle Moraru Teodor și Slobodean Vitaie nu modificau data și luna din actele specificate mai sus”.

Ca urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel eronat a menținut sentința primei instanțe referitor la achitarea lui Slobodean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și referitor la achitarea lui Moraru Teodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fără a-și motiva soluția, prin ce a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței și anume, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele și să se expună asupra tuturor argumentelor invocate în apel.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel contrar prevederilor art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit căruia *instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal*, nu a verificat probele materiale (f.d. 71-75, vol.II), examinate de prima instanță, făcând referire în decizia instanței de apel. La caz se constată, că modalitatea de motivare a soluției dă dovadă că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 și 417 Cod de procedură penală, instanța neexpunându-se asupra argumentelor părții acuzării, acceptate de prima instanță, fiind lăsate fără apreciere.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art.394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Instanța de recurs atestă că, conform prevederilor art.414 alin.(1), (2), (5), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale, din ce reiese că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund

probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel cât și cele din recurs, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Moraru Teodor Xxxxx și Slobodean Vitalie Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion